

NS uudistebülletään

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1124

29.09.2024 (135)

Adolf Hitler: Armastatud Führer

1. osa

Sissejuhatus

Adolf Hitler oli kindlasti kõige armastatum juht!

See armastus tegi ta nii tõhusaks. See tõhusus tegi ta vaenlase poolt nii kardetavaks. See hirm teeb ta vaenlase poolt aasta-aastalt ja aastakümme-aastalt nii halvaks panevaks.

Armastust ei saa võita vihkamisega. Tõde ei saa hävitada valedega. Väärikust ei saa hävitada väärikuse abil.

Ühel päeval pöördub tõusulaine...

Gerhard Lauck
oktoober 1999 (110)

Kes oli Adolf Hitler?

Michael Stormi poolt

Meie Führer Adolf Hitler oli väga andekas mees. Ta täitis mitmeid äärmiselt raskeid rolle, sealhulgas sõjapealik, poliitiline juht ja ehitaja, et tuua vaid mõned neist. Minu arvates *ei* olnud kõige sagedamini tunnustatud roll - st sõjapealik -, tõeline sisemine mees. Kuigi ta asus selle ülesande täitmisele kogu oma energiaga, ei olnud see tema sisemine kutsumus. (Näiteks keeldus ta kuni 1943. aasta lõpuni majanduse üleviimisest totaalsele sõjale ja kuni 1944. aastani saksa naiste sõjategevusse kaasamisest, sest ta lootis sõda edukalt lõpetada, ilma et ta peaks oma elutöö kurssi tagasi pöörama).

Kuigi ta oli kindlasti tõeliselt andekas poliitiline juht ja dünaamiline riigimees, olid need välised rollid, mis siiski ei rahuldanud sisemist inimest. Pärast talvist kriisi idarindel jäid nad tagaplaanile sõjapealiku rolli ees, mille Führer oli sunnitud endale võtma.

Adolf Hitleri sisemine olemus, mis on nähtav kogu tema elu jooksul, on *ehitaja* olemus. Tänavuse sünnipäevaartikli eesmärk on uurida seda asjaolu. Vastupidiselt juutide meedia negatiivsele kuvandile meie armastatud Führerist, oli ta kõige positiivsem ja konstruktiivsem juht ajaloos.

Poisikesena tahtis ta saada maalikunstnikuks. Ja noorena teenis ta isegi kunstnikuna elatist. Kuid alles siis, kui ta kandideeris Viini ülikooli, avastas ta oma tõelise sisemise kutsumuse. Kunstiinstituut lükkas tema avalduse tagasi, mis murdis tema südame. Kuid talle öeldi, et tema tulevik peitub arhitektuuris ja et ta peaks end sellele alale rakendama.

Oma elu jooksul projekteeris Adolf Hitler maju, hooneid, staadione, sildu, tööpiirkondi ja terveid linnu. Igapähe neist oli tema kõige sisemise mina isiklik tempel. Albert Speeri kui Reichi peaarhitekti ülesanne oli võtta kasutusele Führeri ideed, visandid, joonised ja mudelid ning muuta need reaalsuseks. Kogu Saksamaal kerkisid betoon-, klaas- ja terasetehased, kui Führeri unistused võtsid kuju. Tema ehitusprogramm jätkus aastatel 1933-1943. Kuid Saksamaal ei olnud piisavalt töölisi ega toorainet, et selle lühikese kümneaastase perioodi jooksul isegi osa kavandatavatest projektidest käivitada.

Saksa relvastus jäi kuni 1944. aastani tema ehitusprogrammiga võrreldes tagaplaanile. Ainuüksi Prantsusmaa ületas 1938. aastal Saksamaa relvastuse kulutusi. Suurbritannia kulutas 1939. aastal RAFile rohkem ressursse kui Hermann

Göring Luftwaffe. Prantsusmaal oli 1940. aastal kaks korda rohkem modemtanki kui Saksamaal. Ja need kaks niinimetatud rahuõbralikku demokraatiat olid *kõige nõrgemad selles* massiivses liitlasriikide koalitsioonis, mis piiras Saksamaa sisse kõige koletuslikumas inimkonnale teadaolevas sõjas. Neil - USA, NSVL, Suurbritannia, Prantsusmaa jne - kulus ikkagi üle kuue aasta. - et alistada väike Saksamaa.

Ilmselt oli autobahni, hoonete ja linnade füüsiline loomine liidri jaoks väga tähtis. Kuid isegi need hiiglaslikud projektid ei suuda piisavalt näidata tema sisemist mina, mis oli palju suurem.

Kui Adolf Hitler liitus tundmatu NSDAP-ga selle seitsmenda liikmena, alustas ta kampaaniat võimsa poliitilise masina loomiseks, mis kasvas tundmatusest välja kõikehõlmavaks liikumiseks, mida me näeme magnetilises filmis "*Tahte triumf*" (*Triumph of the Will*). Kõik see poleks olnud võimalik ilma tema sisemise tõekehõlmavaks liikumiseks, mida me näeme magnetilises filmis "*Tahte triumf*" (*Triumph of the Will*). Kõik see poleks olnud võimalik ilma tema sisemise tõekehõlmavaks liikumiseks, mida me näeme magnetilises filmis "*Tahte triumf*" (*Triumph of the Will*). Partei masinavärgi ülesehitamine ei olnud kerge saavutus ja kogu selle aja jooksul tuli võidelda hirnsate vaenlastega. Kui partei poliitiline haru kasvas miljonite liikmetega, lõi Führer arvukalt liikumisharusid, et iga liige saaks täita oma isiklikku saatust. Kõige kuulsamad olid muidugi S.S., S.A. ja *Hitleri Noored*. Kuid eksisteeris veel kümneid teisi, palju suuremaid organisatsioone, mis toetasid töölisi, põllumehi, üliõpilasi jne. Nende liikmeskond varjutas isegi kahe miljoni mehe S.A. Führeri geniaalsus oli nii suur, et peaaegu igäüks oli kaasatud rahvuslikku struktuuri, kus ta sai rahuldust sellest, mida ta kõige paremini tegi, ja see omakorda ühendas rahvast nii, nagu ükski rahvas ei ole kunagi varem ega hiljem olnud.

Adolf Hitler mitte ainult ei ehitanud maailma ajaloo kõige ulatuslikumat poliitilist liikumist - kõige ebasoodsamates võimalikes tingimustes -, vaid ta lõi ka Euroopa tugevaima majanduse. Kui Fahrer 30. jaanuaril 1933. aastal võimule tuli, oli Saksamaa majandus läbipõlenud, hõõgav rüppe. Tööpuudus oli üle 25%. Saksa mark oli väärtusetu. Rahvusvaheline kaubandus oli võimatu juudi maailmamajanduse ja Suurbritannia keeldumise tõttu lubada Saksamaale juurdepääsu maailmaturule. Isegi tolliliit Austriaga oli kurja Versailles' lepinguga keelatud. Ühesõnaga, Saksamaa oli vaesunud ja ümbritsetud vaenulike riikide proteksionismimüüri. Saksamaa pidi jääma igaveseks ajaks majandusorjaks. Kahjule lisandus veel see, et New Yorgis asuv maailma juudiriik kuulutas sõja natsionaalsotsialistlikule Saksamaale. Nad kutsusid üles Saksamaa vastu ülemaailmset majandusboikotti ja kasutasid kõiki oma majanduslikke ja poliitilisi sidemeid kogu maailmas, et Saksamaad lüüa.

Führer ei heidelnud lootusetuna näiva ülesande ees. Mõne tunni jooksul pärast roolijata riigi juhtimise ülevõtmist alustas ta uue rahvamajanduse ülesehitamist. Uskumatu kiirusega muutis Führeri energia surnud majanduse elujõuliseks, tugevaks ja jõuliseks. Miljonid mehed läksid tagasi tööle. Perekonnad said uuesti alustada. Tõeline lootuse tunne läbis kogu Saksamaa elu. Aastaks 1938 oli Saksamaa majandus Euroopa tugevaim. See kannatas isegi ägeda töjõupuuduse all. Itaallased, poolakad ja prantslased voolasid Saksamaale, et oma peresid toita.

Kahjuks võitles maailmarahu jaoks ainult natsionaalsotsialistlik Saksamaa end vabaks maailma depressiooni juudi telgitagustest. USA oli veel 7. detsembril 1941 selle haardes ja Inglismaa ei pääsenud sellest kunagi. Sõda pakkus lihtsalt sunniviisilist toiduaineratsiooni ja pärast sõda vajus Inglismaa tagasi oma massiivsesse, sõjaeelsesesse depressiooni - ilma oma impeeriumita.

Nii tohutud kui need saavutused - linnade, partei ja majanduse ülesehitamine - ka ei ole, ei ole need siiski fүүreri elu krooniks. 1930. aastatel kinnitas Adolf Hitler korduvalt maailma liidritele, et natsionaalsotsialism ei ole ekspordiks, vastandades oma poliitikat juudi bolševistlikule internatsionaalile, mis tungis kõikidesse rahvastesse, otsides maailma vallutamist oma marksistlik-juudi superriigi jaoks. Natsionaalsotsialistlik revolutsioon oli ainult Saksamaa jaoks ja degeneratsiooniga plutokraatlikel demokraatidel polnud midagi karta. Kuid nad kartsid!

Juudi vihkamine aaria puhtuse taaselustamise vastu kulmineerus maailmasõjaga, kus natsionaalsotsialistlik Saksamaa oli vastamisi juudi kloonide vastu. Sõda algas rahvusliku võitlusena, kus Saksamaa võitles sakslaste ellujäämise eest vaenulikus, juutide poolt kontrollitud maailmas. Kuid sõja edenedes kogunesid kümned tuhanded vabatahtlikud natsionaalsotsialistide lipu alla, et võidelda mitte ainult Saksamaa, vaid uue maailmakorra eest. Nende eesmärk oli luua ühtne aaria Euroopa.

Alguses oli Hitler selle vastu. Ta tahtis ainult, et Saksamaa jääks rahule. Aga kui sai selgeks, et sõda ei saa lokaliseerida, siis muutus tema seisukoht saksa vaatepunktist üle-euroopaliseks! Pisikesest Saksamaast pidi saama liikumapanev vaim ühtses aaria natsionaalsotsialistlikus Euroopas, mis ulatub Lissabonist Moskvasse. Sellest saaks võitmatu suurriik ja see oleks USA juudi plutokraatia ja NSV Liidu juudi bolševismile enam kui vastane.

Kindral Leon Degrelle juhtis oma Waffen S.S. Belgia vägesid idarindel. Nad võitlesid Belgia koha eest panaarialikus Euroopas. Hitler hindas teda (ja tema

mehi) kõrgelt. Aastal 1945 ütles ta isegi, et kui tal oleks poeg, tahaks ta, et ta oleks nagu Leon Degrelle!

Sõja lõpuks oli Führer üles ehitanud tõeliselt üle-euroopalise liikumise, mis innustas sadu tuhandeid mitte ainult toetama, vaid ka võitlema ja veretama selle eest isegi Reichi lootusetutel viimastel tundidel. Führeri punkrit Berliinis kaitsesid kuni viimase hetkeni Waffen S.S. välismaa vabatahtlikud.

Uskumatu saavutus, mis seisnes sajandeid lõhestatud Euroopa ühendamises, ei olnud ainult Führeri krooniks. See on ka katalüsaator, mis jätkab natsionaalsotsialismi arendamist eranditult saksa liikumisest ülemaailmseks, paaniauraliseks nähtuseks tänapäeval. See unistus tõelisest maailmarahust põleb tugevalt miljonite valgete meeste südames üle kogu maailma.

Adolf Hitler oli suurim kõigist juhtidest. Tema pärand meile on tema kontseptsioon maailmarahust, mis põhineb panaaria rahvussotsialismi uuel maailmakorraldusel. Lihtsalt öeldes, kõik valged inimesed ühendatakse aaria vennaskonnaks, kus me jagame oma kollektiivse geeniuse, tööjõu ja rassilise üleoleku hüvesid.

20. aprill on meie armastatud juhi Adolf Hitleri sünnipäev. Samal ajal kui iga tellija, toetaja ja aktivist tähistab, küsige endalt: *"Mida ma peaksin tegema, et aidata kaasa Führeri kõige tähtsama töö lõpuleviimisele?"*. Mida ma saan teha, et kindlustada oma aarialaste ellujäämist selles üha vaenulikumas, mittevalge maailmas?"

Meie langenud juhi Adolf Hitleri unistuse mälestuseks ühtsest aaria rassist. - *HEIL HITLER!*

Palverännak

Katti poolt

"Täna tundub mulle, et saatus valis minu sünnikohaks Braunau am Inni. Ja nii tundub mulle see väike piirilinn suure missiooni sümboliks.

Adolf Hitler, *MEIN KAMPF*, 1. köide, I peatükk.

Ma hakkasin tundma tuhandeid miile ja kolme päeva pikkust reisi lennukiga, parvlaevaga ja raudteel Chicagos, kui mu rong Salzburgist välja sõitis üle roheline maastiku, kus hõbedased jõed põimuvad piparkoogikülade vahel. Mustad ja hallid pilved libisesid madalalt üle ürgsete mägede, varjates ja paljastades vaheldumisi nende röpaseid tippe - imeline, dramaatiline, pidevalt muutuv Ülem-Austria panoraam. Kuid ma olin pigem kurnatud kui vaimustunud ja igatsesin sooja voodit sõbralikus Gasthofis.

Mu väsimus kadus ja adrenaliinipuhang laadis mu ainevahetuse akusid, kui rong aeglustus ja peatus järgmises jaamas, mis kandis nime "Braunau am Inn". Kuigi ma plaanisin sellesse väikesesse keskaegsesse linna jõuda juba mitu kuud, oli selle jaama nime esmakordne nägemine rongiaknast šokk. Olin jõudnud! Ma olin tõesti siin." Oma seljakotti õlgadele pannes kõndisin läbi külma paduvihma paar kilomeetrit jaamast üksildasele Linzer Strasse'ile, kus ma Maybräu Gasthofis järelepärisin. Mul oli õnne. Majutuse perenaine ütles mulle, et kõik teised kohad Braunaus ja kaugemal ümberringi olid broneeritud, sageli mitu kuud ette. "Ma ei imesta selle üle," ütlesin salapäraselt ja ta naeratas. "Kogu maailm on sel kuul siin." "Mis?" Ma haigutasin. "Oota lihtsalt. Sa näed!" Ja ta jättis mind üksi oma väikesesse mugavasse kabinetti oma mõistatuse üle mõtisklema.

Ma ärkasin hommikul hommikusse, mis oli veel niiske eilsetest vihmadest. Kuid linnas oli elav külaelu ja ma imetlesin moodsa elu-kaupluste ja kodude imelist, harmoonilist segunemist möödunud sajandite traditsiooniliste hoonete ja tänavatega. Jätkasin Linzer Strasse lõppu, mis avanes otse keskajast pärit õhulisele turuplatsile. Selle lõunapoolses otsas seisis Salzburger Tor, massiivne võlvkaar, mis viissada aastat tagasi kaitses Braunau algset sissepääsu. Teisest küljest läbis tänavasild väikese Inni jõe lisajõe. Torist ehk sada viiskümmend meetrit eemal seisab tänapäeval veel suur, lihtne, valgeks värvitud hoone, mida hõivavad kortermajad. Just seda pealtnäha märkamatu ehitist ühes tundmatus Austria linnakeses olin ma teiselt poolt maailma külastama tulnud. Sest siin, Salzburger Vorstadt majas, oli sündinud maa suurim poeg ja ma olin saabunud, et tähistada tema sajandat sünnipäeva.

Ma ei olnud ka üksi, nagu sain teada järgmisel päeval, kui Austria armee regulaar- ja eriüksused järsku Braunau am Inni hõivasid. Transport üle silla Saksamaa piirile suleti ja linna sisenevad isikud pidid esitama elukohatõendi. Sõjaväe helikopter keerles madalalt üle pea, kui kümned soomukid kolisid läbi vana turuplatsi. 1940. aastate Hollywoodi propagandafilme meenutavate stseenide ajal vuristasid kuulipildujatega sõdurid segaduses olevate külaelanike seas ja püstoliga relvastatud kiivritega ohvitserid asusid valvepunktides. Kõikjal linnas ilmusid plakatid, mis teatasid ühemõtteliselt, et Braunaus kehtib sõjaseisukord. Valitsuse plakatid hoiatasid, et kõik avalikud meeleavaldused on alates kolmapäeva kella 14.00st kuni reede kella 900ni rangelt keelatud. Kõva häälega rääkimine rohkem kui kahe inimesega, tänavakogunemised või kõnniteeäärsed piketid, lendlehtede jagamine, loosungite karjumine, isegi "kahtlase riietuse" kandjad võisid Austria "natsivastase" seaduse alusel kohe arreteeruda ja vastutusele võtta.

Demokraatia enesega rahulolevad pooldajad käitusid täpselt nagu nende enda vastikud karikatuurid "totalitaarsetest fašistidest". Kuid vahetult enne nende saabumist ujutasid linna tuhanded "võõrad" üle kogu Euroopast ja Ameerikast, isegi Austraaliast, Lõuna-Aafrikast ja Idast. Vaene väike Braunau paisus külastajatest ja õhkkond muutus üha raskemaks pingelisest ootusest. Kõigil olid kuulujutud huulil. Hundikomandod pidid keskööl Salzburgi Torile heiskama haakristilipu. Arvati, et juutide mõrtsukad tiirutavad öösel tänavatel. Terroristid Milanost kavatsesid Simon Wiesenthali kujutist linnapea kodu ees pukseerida. Avalikkuse hirmu ei leevendanud see, kui valitsusväed tõmbasid barrikaadi üle Salzburger Tori, sulgedes sellega vana Vorstadti koos keelatud tsooniga. Läbi võlvkaare võisin näha selle taga asuvat tänavat, mis oli oma sunnitud tühjuse tõttu õudne.

Hilisõhtuks oli turuplats suures osas tühi, välja arvatud sõdurid oma positsioonidel. Kuid kõik kõrtsid ja restoranid olid täis elavaid pidulisi. Veidi enne keskööd hakkasid asjad toimuma. Ganni hotellis, mitte kaugel Salzburger Tori barrikaadist, tellis keegi pudelid maja parimat šampanjat ja sünnipäeva tervituseks kõlasid tervituspudelid. Minu enda Maybräu Ratskelleris, minu kõrvallauas, ümbritsetud Müncheneri ülikooli üliõpilastest, tõusis üks noormees nutikalt püsti, raksutas paremat kätt keelatud tervituseks ja karjus täiest kõrist: "*Suur-Saksa Reichi nimel, Sieg Heil!*". *Sieg Heil! Sieg Heil!*" Keegi ei häirinud teda ega tema kaaslast.

Kuna ma olin üksi, oli minu enda tähistamine vaiksem. Jalutasin lähedalasuvale tühjale turuplatsile ja istusin suure külakella all pingile. Vaatasin üles taeva poole. Pilved, mis olid viimase nädala jooksul enamikku Kesk-Euroopat katnud, olid hajunud ja vaadeldavad tähed tantsisid halastamatult oma saatuslikele

positsioonidele, kui uhke kella vaprad kopsud vaevaliselt keskööd helistasid. Olla selles kohas, sel hetkel - selleks ei ole sõnu. Kui viimane takt kajas igavikku, vajutasin oma väikese kassetimängija play-nuppu. Badenweiler, tema lemmikmarss, kõlas mu kõrvaklappides.

Järgmisel hommikul oli turuplats ootavate inimeste massiga ummistunud. Nad kõik näisid ootavat, ootavad - mida ootavad? Keda? Justkui oleks ta ise iga hetk ilmunud, võib-olla seisab ta püsti suures mustas Mercedese autos. Võib-olla ootasid nad midagi sellist. Elav vaim, selle mehe emotsionaalselt käegakatsutav kohalolek, kes nelikümmend aastat pärast oma füüsilist surma kutsus maailma tähelepanu oma sünnikohale, muutus intensiivsemaks, ilmutas end võimsamalt.

Keskpäeva paiku ilmus salapäraselt rahvahulga keskele grupp Itaalia fašiste. Üks neist, trotsides võimude ülekaalukat kohalolekut, üritas rääkida. *"Me toome sünnipäevatervituse valge rassi suurimale kangelasele! Ta elab igavesti oma verivendade ja -õdede südames ja meeles! Ei mingit juuditüüri."* - Sõdurid ründasid teda ja tema kaaslasi, kuid mitte enne, kui nad said hämmastunud pealtvaatajatele saluuti teha. Mõned rahvahulgas julgesid saluteerida tagasi. Teised juubeldasid ja mõned hakkasid laulma vana tormiväelaste laulu "Brüder in Zechen und Gruben", ilmselt vaimukas viide itaallase lühikesele kõnele "verivendadest". Politsei tõmbas isegi need vastajad vahistamiseks välja, mis on siinkandis raske büst.

Minu enda väike pidu toimus selle melu taga, 15. sajandist pärit suurepärase katedraali Pfarrkirche platsil, St. Stefans. Kõigepealt laskusin alla lähedalasuvasse maa-alusesse sõjasurmade mälestusmärki, mille seintele on kantud Braunau langemiste nimed. Keskel põrandal asub kangelassurmas magava sõduri esindaja. Põhja seinal on Stalingradis hukkunud sõdalaste aunimetus. Siia asetasin lillekimbu koos väikese rulliga, millel on kirjas: "Ja te olete veel vallutanud!". Mälestuspaigast trepist välja ronides läksin üle Pfarrkirche, kus asetasin tema fotoga lillepärgade pärja keskele altari ja süütasin kõige ülemise ohvriküünla.

Kui ma mediteerisin kirikupingis, nägin, kuidas üks vana naine tuli sisse ja läks otse altari juurde, kus ta märkas minu pärgade ja selle foto. Ehkki ta oli oma avastusest ilmselt äsjaselgitatud, ei häirinud ta igihaljast pärja. Teised inimesed tulid, nägid seda ilmselge hämmastusega, kuid jätsid selle puutumata.

Läksin katedraali tagumisse ossa, et näha iidset kruusat, mille juures ristiti laps, ja läksin siis tagasi rahvarohke turuplatsi heleda päikesevalguse kätte. Need lihtsad vaiksed sündmused ei suuda oma jutustuses anda edasi selle päevade päeva

sügavalt liigutavat kvaliteeti ja sügavat emotsionaalset kogemust, mis oli kindlasti minu elu kõige sisemiselt inspireerivam päev. Kuni selle aprillipäevani olin ma meie eduväljavaadete suhtes suures osas meeleheitel. See mõõtmatu õnnetus - Teise maailmasõja kaotamine - näis olevat korvamatu. Alates selle katastroofi kurvastavast lõpust maise tsivilisatsiooni jaoks on liikumine pingutanud edasi, langenud ja taas pingutanud edasi ajastul, mil kurjuse mesmerdavad jõud tunduvad võitmatuna.

Kuid sel 20. aprillil, tema sajandal sünniaastapäeval, tema pühas sünnikohas, jõudis minuni järk-järgult ootamatu arusaam, et olin olnud kitsarinnaline, piirates oma hinnangu liikumise arengule ja edusammudele oma õhukese ajaviilu piiridesse. Tema idee on igavikuline kontseptsioon. Ajaloolised tagajärjed, mille ta pani liikuma, on sündmuste tõusulaine, mis aastatega ja kaugele tulevikku muutudes kogub vastupandamatut hoogu. Meie Liikumine on Looduse seaduste rakendamine inimasjadele ja Loodus on kõikvõimas. Seda võib ajutiselt takistada, kuid selle jõud kasvab ainult pettumuses, et lõpuks rünnata edasi raevukamalt kui kunagi varem.

21. aprillil, pärast seda, kui ametivõimud tõstsid barrikaadid tema maja ees, tungis rahvahulk selle poole nagu moslemid Meka püha kivi ümber. Olin paljude võõraste seas, kuid me kõik tundsimme end äkki üksteisega sugulastena, haakristiku vendadena ja õdedena, ning koos olemine selles austusväärses kohas oli nagu kojujõudmine. Tema vaim ümbritses meid kõiki, tegi meid oma kaaslasteks ja täitis meid kindlustundega tuleviku suhtes. Ainuüksi asjaolu, et me olime tulnud üle kogu maa siia, sellesse paika, sel erilisel ajal keset vaenulikku maailma, oli piisav tõend, et idee elab veel." Nagu ta ütles filmis "Tahte triumf" - "meie südame käsk" tõi meid kokku. Me tundsimme ainulaadset uhkust teadmises, et tulevased põlvkonnad kadestavad meid, kes me kogunesime siia sel unikaalsel hetkel, et süüdata sünnipäevaküünal, mida ümbritseb tohutu teadmatuse ja kurjuse öine aeg. Sellest leegist levib samaaegselt majakas, mis valgustab meie rassilisi sugulasi, ja tuli, mis põletab meie järeltulijate mürgitajaid.

Olin tulnud Braunau am Inni, et pakkuda talle tema mälestuse austamiseks mis tahes tühiseid pidustusi. Kuid ta andis mulle kingituse, mis oli sama suur kui elu ise - uuendatud, vankumatu usk meie vältimatu, absoluutse triumfi vastu. Heil Hitler! Tuhat korda Heil Hitler!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUSSERLANDSDEUTSCHEN
Ausgabe 1975
April 1942 (193)

Der Kampf geht weiter !

*Nothing takes us from the capital of the Wehrmacht on 8. May 1945 in the anti-Semitic-
hate propaganda which is so common in the Third Reich. And even today in Germany,
land, women and children there!*

*„Militärisches Vorgehen, Vernehmung, Verhaftung und Verurteilung haben nicht aus-
gereicht, das Land der germanischen Völker hat geflohen. Führend Adolf Hitler ist zurück-
geblieben.“*

*Alle Nationalsozialisten sind wichtiger
offene Völk- und Rassenkennzeichen
als Zeichen an Schulen an Kampf um
die Erhaltung unserer weißen Völk-
Der Bewegung ist zwar nicht ge-
worden, aber die Größe des hochgerüh-
Völkertum ist heute noch viel größer als in
die Vergangenheit.*

*Die unerschütterliche Gegend ist also dabei,
das Volkstum - gegen alle weissen
Völker (V) - zu bringen. Seine Mittel sind
Erwählung, Überführung und Ren-
nenverweigerung.*

*Ob "legal" oder "illegal", ob in
Wahlkampf oder im Straßkampf, ob
mit Propagandaarbeit, bewaffnet oder
mit einem Schießfeld, andere Art. Jeder
Nationalsozialist hat seine Pflicht!*

Hail Hitler!
Gottfried Loeb

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT!**

NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (193)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Prickõõjäis zipojums
Intervija ar Molliju

Trečā daļa

*NSK: Paldies par interviju Turcijas lahe
strādāt. Uztvāra ir mūsu!*

*Jūtiēties brīvi un pārvērtējiet sapņotājām
datus nozīmīguma vārdus.*

*Mollija: Paldies, draugs! Dija jāstāri jūsu
smiegt ko intervija. Lūdzu, atstāst man
tūmekļa mēdi, kad tā būs publicēta, un es
pārvērtēšu jūsu tūmekļa vārdus saiti ar in-
terviju. Lūgiet man tikai teikt mūsu bēdri-
em visā pasaulē reaktīvāstāstus. Dabvērt
mūsu cīņā ir vāgļa apūds. Bet nezāvēstāst
teiktu! Ar jūsu palīdzību mūsu skaits
pārogas ar katru dienu. Paldies manas
izpratni pārvērtēs, jo katrs vārds ir kā
Tūmāns un zobens līgēris vāgļa mēdiem.
Mūsu reaktīvāstāstus ir lēnās garāk
pārvērtēstāstus, un šī pārvērtēgā
pārvērtēstāstus būs vāgļa gals. Katrs
prēgā, prēgā un lēnās lieta, ko dara*

 **the
NEW ORDER**
Number 174 (193) Founder 1975 April 26, 2019 (193)

The Fight Goes On !

*Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar Na-
tional Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout
Europe.*

*Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to
destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler!*

*All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinemen fight
side by side for the preservation of our White folk.*

*The movement has indeed be-
come stronger, but the danger of
biological folk death is also much
greater today than in the past.*

*The desperate enemy is in the
process of committing genocide
against all White folk. He means
no non-White integration, cul-
ture diffusion, and non-racializing.
Whether "legal" or "illegal",
whether in election halls or street
battles, whether armed with propa-
ganda material or on a battlefield
of a different kind, every National
Socialist must do his duty!*

Hail Hitler!
Gottfried Loeb

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT!**

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichführer SS Heinrich Himmler
**FOR-DANMARK!
MOD BOLCHEVISMEN!**

Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Führer Pictures Book
**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Weissen
**Hitler
in Italy**

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BOD

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!